

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΒΕΤΙΑ

Με πολλή γυαρισμένη σῆς στέλνω λίγες φωτογραφίες ποῦ ἔτυχε νὰ φυλάσω ἀπὸ ἓνα ταξιδάκι μου στὰ Ἑλβετικά βουνά. Θὰ ἦμαι εὐτυχῆς ἂν πορῶσω νὰ πλουτίσω κι' ἐγὼ μιὰ γωνίτσα τοῦ ἀγαπητοῦ Ἡμερολογίου μὲ τῆς εἰκόνας τοῦ φτωχοῦ μου φακοῦ, κι' εὐτυχέστερος ἂν μπορῶσω νὰ ζωματοῦσω μὲ τὴν παρουσίᾳ μου — ἔστω καὶ ἀχνά— τὸν ὡμορφον τόπο μὲ τὰ ὡμορφα παιγνίδια του καὶ τὰ πλούτη ποῦ ἄφθονα ἐχάρισε ὁ Θεὸς στὴν γῆσί του.

Ὁ ὀδοντωτὸς διηροδρόμος ξεκινῶντας ἀπὸ τὸ Landquarte, τὸ Διακοφτὸ νὰ ποῦμε τῆς Ἑλβετίας, μὲ ξεφόρτωνε ἔπειτα ἀπὸ 4 ὄρες, σὲ πολλὰ μέτρα ψηλότερα ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης. Τέσσαρες ὄρες αἰθέριο ταξίδι, πραγματικά αἰθέριο σ' ἐκεῖνα τὰ ὕψη. Θὰ ἔλεγε κανεὶς; ὅτι ἀνεβαίνοντας σ' ἐκεῖνα τὰ βουνά τὰ πλημμυρισμένα ἀπὸ ἔλατα καὶ φορτωμένα ἀπὸ χιόνια, θὰ ἔλεγε κανεὶς, ὅτι πλησιάζει πρὸς πολὺ στὸ Θεό.

Ὁ ἥλιος ἔριχνε ἄφθονο τὸ χρυσάφι του στὴν εἰρησούμενῃ του αὐτὴ χώρα

καὶ μόνον λίγοι ἀσθενεῖς τὴν ἐποχὴ ἐκεῖνη — χωρίς ἀκόμη — ἐχαίροντο τὸ θεῖο αὐτὸ ὄμορφο ξαπλωμένοι στῆς βελάντες τῶν ξενοδοχείων.

Δὲν εἶναι ἀκόμη ἡ ἐποχὴ τῶν διασκεδάσεων. Καὶ στὸν γιὰ πρώτη φορὰ ἐπισκέπη θὰ ἔκαναν ἐντύπωσι ἢ ἐρημικὲς αὐτὲς ἐξοχικὲς πόλεις μὲ τὰ πλουσιώτατα ξενοδοχεῖα καὶ τὰ πολυτελέστατα κάρφονεῖα.

Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ περιμένουμε ἓνα - δύο μῆνες. Στὰς ἀρχὰς Νοεμβρίου ἀνοίγουν ἡ ἀπο-

θῆκας τοῦ χιονιοῦ καὶ σὰ τέλη Νοεμβρίου τὸ νέο κοστούμι τῶν Ἑλβετικῶν βουνῶν εἶναι ἕτοιμο.

Ὅλες οἱ ἐπιφάνειες ποῦ βλέπουν στὸν οὐρανὸ δὲν ἔχουν ἄλλο ἀπὸ τὸ λευκὸ - τυφλωτικὸ χρῶμα τοῦ χιονιοῦ. Οἱ κῆποι σκεπάζονται, τὰ πεζοδρόμια

Χιονισμένο Ἑλβετικὸ δάσος

ἐξακαίζονται. Τὰ καλοκαιρινὰ πάγκα, τὰ terrains τοῦ φόντ-μπόλ καὶ τοῦ γόουιν· τίνας γίνονται κάτω ἀπὸ στρόματα 3-4 μέτρων χιονοῦ. Ὅχι μόνον ἄλλοι ἀλλ' ἀκαὶ ὁ κόσμος ἀλλάζει ὄψιν.

Φθιθιδῶν ἀναρρωγῶν

Ρωσίδα ἢ Ἑλληνίδα, καὶ πῶς πέρα δύο Ἑγγλέζοι γίνονται συντροφιὰ μὲ δύο ἀπὸ τὴν Χιλιή τῆς Ἀμερικῆς! Μιὰ Ἰαπωνίς, νευμένη ὁμοῦ· τελείως Παριζιάικα, συμπληρῶνει τὴν κοσμοπολιτικὴ αὐτῆ εἰκόνα.

Τελῶ πάντα σὺν θυμοῦμαι μιὰ ὁμορφὴ σκηνὴ ὄλα· Παρνοῦσα σὲ κάτοια

πλατεῖα καὶ προστέρουσα δύο ἄλλοις Κυρίους — ἀγνώστου, ὡς τὴν στιγμή ἐκείνη, ἔθνικότητος—οἱ ὅποιοι παρικόλουθοσαν μιὰ δεσποινίδα, ἐπ' αἰς ἀγνώστου ἔθνικότητος. Τὸ πρῶγμα δὲν εἶχε τίποτε τὸ ἐνδιαφέρον καὶ προχωροῦσα ἐντελῶς ἀδιάφορος, ὅταν ἀκούω τὸν ἕνα ἀπὸ τοὺς δύο νὰ λέγῃ στὸν φίλο του γιὰ τὴν δεσποινίδα, εἰς ἄκρως δημοτικὴν Ἑλληνικὴν: « Ἀδελφοῦλή μου, κομμάτι! » Δὲν

Ἑλβετικὸ χωριὸν χιονοκλυμένο

προφάσα νὰ γελᾶσω στὸ ἄκουσμα τῆς Ἑλληνικῆς φράσεως, ὅταν ἡ δεσποινὴς ἢ ὅποια θὰ εἶχε ἀκούσει καὶ ἄλλα πειράγματα, γορῖζει καὶ εἰς καθαρωτέ-

ραν Ἑλληνιστὴν τοὺς ἀπαντὰ. Ἡ μόνη ἀγανάκτησις τοῦ αἰσθάνομαι εἶναι ὅτι εἶσθε συμπατριῶται μου».

Ἐννοεῖται ὅτι αὐτοὶ μὲν ἔκτισαν κανονιστὴν μεταβολὴν, ἐγὼ ἔσπασα στὰ γέλοια, καὶ ἡ δεσποινὴς ἢ ὅπολι κατέλαβε τότε πῶς καὶ ἐγὼ ἤμουν Ἕλληνας. ἔγλασε καὶ σὲ λίγα εἴμαστε οἱ καλλίτεροι φίλοι. Καὶ σέφηθηκα: Δύο διαμαρχομένων τρετὸς νικᾷ.

Ἄλλὰ τὸ χιόνι προχωρεῖ, ὑψώνεται, παγώνει. Ἡ εἰδικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ἀθῆμον ετοιμάζει τὰ ραβινοῦτες καὶ τὰ ρίστς. Κι τὸ πλῆθος ἐκεῖνο τῶν ξένων ῥίχνεται μὲ τὴν πρὸ τρελλῆ χαρὰ μικρῶν παιδιῶν στὰ παιγνίδια, ποῦ δὲν μπορεῖ καθέννας χωριστὰ νὰ ἀπολαύσῃ στὴν πατρίδα τοῦ, καὶ πρὸ πολὺ ἐρεῖς οἱ Μεσημβρινοί.

Δύο πράγματα θὰ ἦσαν ἀπαραίτητα, γιὰ νὰ σε ιγραιφῶν, τὸ παιγνίδια καὶ τὰ σπρῆς: ποῦ ἐφραφῆθησαν γιὰ νὰ δι σκεδιάζουν ὅσοι πληροῦνται καλὰ, καὶ νὰ εἰσπράττῃ ἡ Ἑλληνιστὴ καλῶς. Πολὺς χρόνος καὶ κ λ πέννα. Ἀτυχῶς ὁ μὲν χρόνος τοῦ Ἱεραρολογίου εἶναι πολύτιμος, ἢ δὲ πέννα μου στρεβλή. Θὰ προσπαθῶσῶ ἐν τούτοις μὲ λίγα καὶ μὲ ἡ συνδρομῆ τῶν φωτογραφικῶν νὰ περιγράψω τὰ δύο πρὸ διαδοχόμενα καὶ πρὸ ἡδονικὰ παιγνίδια τοῦ χιονιστοῦ: Τὰ ἔλκεθρα καὶ τὴν παραδρομῆν.

— Πότε θ' ἀνέξῃ τὸ ρίστς; Εἶναι ἡ ἀγωνιώδης ἐρώτησις ποῦ κἀνεν ὄλοι εἰ ἐρρασιαὶ τῶν ἐλκύνθρων, οἱ τρελλοῦνόμενοι γιὰ τὴν ἱλιγιάδῃ ταχύτητα καὶ τὸν παγομένον ἀέρα. Καὶ μὲ τὴν εἶδησι ὅτι ἀνογεῖ τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα, ἀρχίζουσι ἢ εἰς τριασβες, κομποξάφονται ἢ καρέα, προετοιμάζονται τὰ ἔλκεθρα, ἀγοράζονται σκουφάκια καὶ γάντια εἰδικὰ γιὰ τὸ παιγνίδι αὐτό.

En route pour Chatzalp! Τὸ τράμ - ἀσασῆρ ἀνεβάνει σιγά - σιγά στὴν κορυφὴ τοῦ βουνοῦ. Εἶναι ἓνα τεράστιο ἀσασῆρ μὲ σχέδιο βιγνοῦ τοῦ τράμ ποῦ ἀνεβάνει σὲ μιὰ κλίσι τοῦ βουνοῦ ὄλο. Σὲ δέκα λεπτά εἴμαστε στὸ Chatzalp. Εἶναι ἡ πρὸ ψηλῆ κορυφῆ τῆς περιφεροῦς: χιλιάδες μέτρα ἀνὰ γαπάτε, ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Κάτω, χαμηλὰ πολὺ, βλέπουμε τὰ σπῆτια καὶ τοὺς δρόμους σὺν ἀπὸ ἀερπλάνο. Καὶ ἐκεῖ θὰ κατεβῆμε σὲ λιγάνκι καθισμένοι στὸ ἀγαπημένο μας Bob.

Τὸ διαμέρισμα τῶν ἀποσκευῶν τοῦ βιγνοῦ μας ξεφορτάνει ὄλα τὰ σκέδια ἰῶν ἐλκύνθρων ἀπὸ τὸ σιδερένιο Bob ποῦ θὰ καθήσουν πέντε ἄτομα ἕως τὸ μικρὸ μῆκος ποῦ παίρνει ἓναν ἐλιβάτη καὶ τὸ περιεργὸ skeleton. Πέρνοουμε τὸ Bob μας καὶ πέρνοουμε σιγὰ στὴν πλατεία ποῦ ξεκινᾷ τὸ ρίστ δηλ. ἐνὰ μονοπάτι 2 - 2 1)2 μέτρων πλάτους μὲ τὸ χιόνι κατωμένο σκληρὸ σὺν πάχος μὲ μάνδρα δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ἐπίσης ἀπὸ σκληρὸ χιόνι, 6 χιλιομέτρων μήκους, κατωφερικὸ ποῦ θὰ μᾶς βγάλῃ χαμηλὰ σχεδὸν ἐκεῖ ὅπου ξεκινήσαμε.

— Ἐτοιμοί!

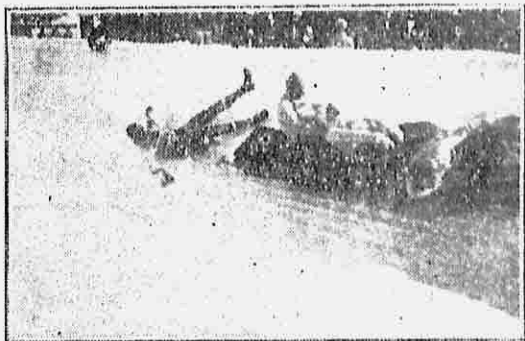
Τὸ χρονόμετρον στὸ χέρι. Παρὰ δέκα δευτερόλεπτα, καὶ ἀ πέντε, τέσσερα, τρία, δύο, ἓνα hop!

Μιὰ σκουφίττα καὶ τὸ μπόμερ σὺν διαμοιρισμένο ξεκινᾷ, στρέφει γωνίας, περνᾷ γερουόδες, μικρούτσικα χιόνινα τούννελ καὶ τρέχει καὶ τρέχει. Μπράφι! Τί εἶναι; Ἐνας μικρὸς λάκκος, μέσ' τὸ χιόνι, μᾶς πέταξε.

Σηκωνόμαστε, τινάζουμε τὰ μούτρα μας ἀπὸ τὴν βουτιά ποῦ κάμαμε στὸ χιόνι καὶ ξαναγεβῆνοουμε. Τὸ μπόμερ ξεκινᾷ πάλι καὶ σὲ λίγα λεπτά, ἔπειτα αἰὶ

μὰ στροφή που ἀποτελεῖ ὀλόκληρον γόλο, μὰς περὶ μέσα σὲ στρώματα ἀπαλοῦ χιονιοῦ, βαλμένου ἐπίτηδες γιὰ νὰ κοπῆ ἢ διαβολομένη ταχύτης τῆς αὐτομάτου λοκομοτιῆς μας.

Τὸ ταξίδι ἐτελείωσε. Πάμε νὰ πιούμε ἕνα κανόνα, ἕνα οἶσιον καὶ γρηγορὰ

στὸ ἀσπασθῆναι γιὰ νὰ προφθάσουμε ἄλλο ἕνα ἀεροπλανεῖο τοῦ εἰδῶται ἕως τὸ μεσημέρι.

Τὸ πρὸς τ' ἀριστερὰ μπόμπη ἦλθε πρῶτον, διατρέξαν τὸ ἐξ 6 χιλιομέτρων διάστημα σὲ 3' καὶ 5", δηλ. μισὸ λεπτό τοῦ χιλιομέτρου, ἢ 120 χιλιομέτρα τὴν ὥρα, ὅσο θὰ ἔκανε ἡ τελευταία ἀτμομηχανὴ σιδηροδρόμου. Τὸ Ἐλ.υθρον αὐτὸ διεπύθηνε ἡ νεοῖα που ζήτηται πρώτη. Είναι Ἄγγλις καὶ εἶναι ἡ τρίτη φορὰ

«Μὰς περὶ μέσα σὲ στρώματα ἀπαλοῦ χιονιοῦ» γιὰ νὰ εἶναι ἡ τρίτη φορὰ που παίρνει τὸ ρεκόρ. τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ ἦλθε δεύτερον, διατρέξαν τὸ διάστημα σὲ 3' καὶ 13". Οἱ δύο τελευταῖοι τοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ μπόμπη ἀνεπιρροασθεύον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος.

Κυριεὶκή πρωί. Πρώτης τάξεως λιμακάδα. Τὸ πατινοῖρε σανατοριεῖο ἀπὸ τῆς προηγουμένη εἶναι ἕτοιμο νὰ δεχθῆ τοὺς δεινοὺς βαλιστατάς καὶ τ' ἄς κομπὰς δεσποινίδας πὺ θ' ἐκκλιμπρῶσιν ἐπάνω σ' ἰσχυρὰ ἀσπασθῆματα.

Εἶναι τὸ πρὸ δύσκολο ἀλλὰ καὶ τὸ πρὸ κομπὰ σπῶντ ἀπ' ὅλα. Ἐδῶ πῶς ἐπαύεται ἡ δύναμις τοῦ φύλου που γίνονται στὰ ἄλλα παιγνίδια ἐξ αἰτίας τοῦ ὁμοιομόρφου συστήματος.

Ἡ φρούστα ξαναπαίρνει τὴν θέσιν της. Ξαναεμφανίζονται τὰ κομπὰ κου στούμια, τὰ χαριτωμένα σώματα, ἢ λεπτεὲς κινήσεις.

Τὸ πατινοῦρε εἶναι ἕνα τεράστιο σαλόνι μὲ χιόνινο παρκέτο που εἶναι ἀπηγορευμένη ἢ εἰσόδος στοὺς μὴ ἐξησκημένους ἐπὶ ποινῇ ἀτελευτήτων πτώσεων.

Τὰ μπόμπ που ἐνίκησαν

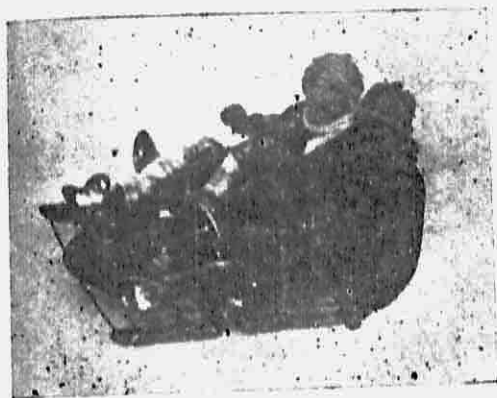
— Hallo Fraulein! Ἄγγαξὲ τὸ πρῶτο βάλς.

— Danke sehr.

Ψηλά σ' ένα ώραιο πάρκο ή ορχήστρα αρχίζει νά παίξει βάλς και ό τόπος βουίζει από τά μxxxx των παινιών των νεαρών που τρέχουν νά συνοδεύσουν τής ντάμες των.

Μά δέν είναι ό χορός τό μόνον θέαμα που απολαμβάνει κανείς στο patinage. Έδω χορεύουν, από πέρα ένα ζευγάρι χειροπιασμένο, σταυρωτά, σφιγικά, κάνει τόν περπάτο του με γρήγορα ρυθμικά βήματα. Πιο πέρα ένα άλλο, διαγράφει τούς πρώτους κύκλους και τούς πρώτους κομψούς και δύσκολους ελιγμούς.

— Kxxx! Τι τρέχει; Τρέχουν 3-4 νεαροί κύριοι νά σηώσουν μιá δεσποινίδα που έπεσε. Και ό φωτογραφικός φακός του μη πατινάροντος ύποψοινομένου, συλλαμβάνει τά άσπλάγητα. Γι' αυτό π' ό είναι αυτοί οι Έδωπατα! Άλλ' άκριφώς γιατί είμαστε θερμοί έμεεις, άλοφύγω νά σάς σταίλω τήν φωτογραφία αυτή.

«Τό μπόμπ ξεκινά σαν δαιμονισμένο»

δικών μας άγωνιών - δίνει τήν έκκίνησι κάθε ζευγαριού. Οι άγωνισταί τρέχουν δύο - δύο, και πάλιν οι πρώτοι δύο - δύο, μέχρις ότου άναδειχθ' ό πρώτος όλων.

Ήάψ! πέμπει ό ένα. Σηκώνεται ή βιασύνη δέν τόν άφίνει νά στερεωθ' ή ξαναπέφτει και πάλιν σηκώνεται. Τέλος ίσορροπεί και τρέχει νά φτάση στο τέμα. Οι ένδιεφερόμενοι για καθέναν τόν ένθαρμόνουν με Hourra! Bravo! και Hallo! Άλλο accordo τής ορχήστρας, φανερώνει τήν άφιξιν του πρώτου στο τέμα.

Ό πατιναριστής τής τελευταίας φωτογραφίας είναι ό champion. Μόλις έχει περάσει τό τέμα έξαικολούθει έλευρά τό τρέξιμο μέχρις ότου κρηή ή ταχύτης του τελειωσι. Κινεί τρώπος δέν ύάρχει νά σταθ' ένας πατιναριστής όταν τρέχη, εκτός αν άτορασίση νά πάση κάτω.

Στήν άκρη οι φίλοι του νικητού που δέν φορουν πατίνια και δέν τολμουν

Η ήμέρα των άγωνιών του πατινάξ στο Saint-Moritz άποτελεί μιαν από τής καλύτερες φορτές.

Τό Patinoir σολίζεται. Ένα πλήθος έκλεκτοφ άριστοκρατικοφκόσμου μαγεύεται γύρω γύρω και εξαπλώνεται ετής θέσει των θεατών ν' απολαύσθ, νά γελάση με τής πεσιές και νά χειροκροτήση τήν ίκανότητα. Αφηνόν, φωτογραφικές, τηλεσκόπ, είναι φερισμένα προς τούς άγωνιστάς, οι όποιοι δοκιμάζουν τά πατίνια τους και τήν ύφξιν τους.

Ένα accordo τής ορχήστρας, - είναι τό πιστόλι των

νά μποῦν στὸ terrain διὰ τὸν φόβον ἀναποφασίστων ἀπεισῶν, τὸν περιμέτρουν
νά τοῦ φορέσουν τὸ πανηγύρι τῶν καὶ νά τὸν οὐραγῶν

© 1917

Μὲ λύπη μὲν βλέπω πῶς δὲν μποῦν νά καταχρησθῶν περισσότερον τῆς
φιλοστονίας τοῦ ἀγαπητοῦ

Ἡμερολογίου καὶ ἀναγκα-
στοί να σποματῆσαι, ἀν
καὶ δὲν θὰ ἴσῳ οὐλοῦντι-
σὸν ἐνδοσφύροισι ἢ πε-
τρασπῆ τῶν ἄλλων κα-
ριτωῶν Τοῦ σκί, τῶν
ἰσοπῶν ἀγρόνων, τῶν
καυτῶν de luses κλπ.

Ἐάν ἀπο τὴν ἀμεγῆ
μοῦ εὐήγησι δὲν κατώ-
θῃσαι νά δώσω μιὰ μικρὴ
ἰδοσὶ καὶ ζωηρῶ τῆς Ἑλ-
βετῆστικῆς τοῦ ἀνοσφύ-
στικῆς τοῦ Ἡμερολογίου,
τοῦ σφουλετῶ νά πε-
ταχῶν μιὰ σιγητὴ μόνου

« Ἐξῆθαδε πρῶτος »

τοῦς ὡς τὴν Ἑλβετία, ὅπου ἀναμφύβως θὰ
τερο ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσι τῆς παρουσίης μου.

Τοῦς τὸ βεβαιῶ. *

Ἡάγρα 21 Νοεμβρίου 1917

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΡΑΝΟΣ

— — — — —

== ΒΑΚΧΙΚΟ ==

Στὸ τραπέζι εἶν' ἀδειανὸ
τὸ κρουστάλινο ποτήρι.
Ἔλα στὸ τρισμάκβριον,
ψυχὴ μου, πανηγύρι.

Καλεστὲς καὶ κεραστὲς
οἱ ἄλικοι τῆς σάφκας πόθου.
— Κι' ἀπ' τὴν Ἀριάχη Θύμῃσι
τὰ ὑφάδια τῆς νά κλώθει

• Θὰ μεθύσεις μὲ κρασί
μπροῦσχο, καὶ μὲ ποθονέρι

Ἀθήνα 30 τοῦ Θεριστῆ

καὶ θὰ δῆς πῶς θὰ τρέμουγε
κι' οἱ καλαμπῆς στ' ἀγέρι,

καὶ σὶὸν πόθου τὸν ἀπὸ
τῶν φιλιῶν τῶν, πῶς πλαραῶν.
— Ἔτσι καὶ μὲς τῆς ζήσης μας
οἱ ψυχῆς μας ταριαῶν. —

Κι' ὅταν θὰ μεθύσεις πῶς
καὶ στὸ βροῦχο θὰ κολήσεις,
μὲ τὴ φωνὴ τοῦ Σόμπαντος
εἶλα νά μοῦ μιλήσεις

ΚΩΣΤΗΣ ΒΕΑΜΥΡΑΣ